

Grupp 2

FCI-nummer 346

Originalstandard 2001-06-04

FCI-Standard 2001-06-15; spanska

SKKs Standardkommitté 2007-04-26

DOGO CANARIO

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för DOGO CANARIO

**Ursprungsland/
hemland:**

Spanien

Användningsområde:

Vakt- och boskapshund

FCI-Klassifikation:

Grupp 2, sektion 2.1

Bakgrund/ändamål:

Dogo canario är en ras av molossoid typ som har sitt ursprung på öarna Teneriffa och Gran Canaria i ögruppen Kanarieöarna. Rasen uppstod genom korsningar mellan majorero, en inhemsk boskapshund med förspanskt ursprung, och molossoida hundar som fördes till ögruppen. Ur dessa korsningar uppstod en grupp hundar av "doggtyp" som var medelstora, robusta till konstruktionen och tigrerade eller fawnfärgade med vita tecken. De hade egenskaperna hos en moloss kombinerat med vighet och energi och var temperamentsfulla, aktiva, rustika och trogna till karaktären.

Under 1600- och 1700-talen växte populationen avsevärt vilket avspeglar sig i många historiska texter från tiden efter den spanska erövringen, i synnerhet i "Cedularios del Cabildo" (ungefär domstolsprotokoll) i vilka förklaras vilka uppgifter hundarna utförde framförallt som vakt- och boskapshund liksom att hjälpa slaktarna att kontrollera nötboskapen.

Helhetsintryck:

Dogo canario är en medelstor ras av molossoid typ, proportionerlig, med rak profil och svart mask. Den är rustik och välbalanserad. Till konstruktionen är kroppslängden större än mankhöjden, den rektangulära karaktären märks mer hos tikarna.

Uppförande/karaktär:

Dogo canario ger ett lugnt intryck och har en uppmärksam blick. Den är särskilt lämpad att utföra vaktfunktioner och har traditionellt använts till att driva och sköta nötboskap. Dogo canario har ett jämnt temperament och ett stort självförtroende. Skallet är djupt och dovt. Den är mild och värdig tillsammans med familjen, trogen sin ägare men misstrogen gentemot främlingar.

Uttrycket är värdigt, självsäkert och något distanserat. När hunden är uppmärksam är dess hållning bestämd och blicken vaksam.

Huvud:

Huvudet skall vara massivt och av kortskallig typ. Huvudets form skall påminna om en något avlång kub. Förhållandet mellan skal-

	len och nospartiet skall vara som 6:4. Skallens bredd skall vara 3/5 av huvudets längd. Huvudet skall täckas av slapp och lös hud.
Skallparti	Skallen skall vara något konvex i längdriktningen och tvärsöver även om pannan tenderar att vara plan. Bredden och längden skall vara mycket lika. Okbågarna skall vara mycket tydligt markerade, med mycket väl utvecklad kind- och tinningsmuskulatur, men utan att vara utskjutande. Nackknölen skall inte vara markerad.
Stop	Stopet skall vara tydligt markerat utan att vara tvärt. Fåran mellan ögonen skall vara tydlig och sträcka sig längs 2/3 av skallen. Skallens och nosryggens plan skall vara parallella eller något konvergerande.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara bred och kraftigt pigmenterad i svart. Den ska vara ansatt i linje med nosryggen. Nosspetsen skall vara något tillbakaskjutet i förhållande till överläpparnas främre delar. Näsborrharna skall vara stora för att underlätta andningen.
Nosparti	Nospartiet skall vara kortare än skallen, normalt utgör det cirka 40 % av huvudets totala längd. Dess bredd skall utgöra 2/3 av skallens bredd. Nospartiet skall vara mycket brett och avsmalnat lätt mot nostryffeln. Nosryggen skall vara plan med rak och jämn profil.
Läppar	Överläpparna skall vara hängande, men utan överdrift. Sett framifrån skall de bilda ett upp och nedvänt V där de möts med överläpparna något åtskilda. Läpparnas insidor skall vara mörka.
Käkar/Tänder	Saxbett. Tångbett är tillåtet men inte önskvärt på grund av det tandslitage det orsakar. Ett lätt underbett är tillåtet. Hörntänderna skall sitta brett isär. Tänderna skall vara breda med mycket starka tandfästen, stora molärer, små incisiver och väl utvecklade och välslutande hörntänder
Ögon	Ögonen skall vara väl ansatta, medelstora till stora och något ovala. De skall sitta väl isär och varken vara insjunkna eller utstående. Ögonkanterna skall vara svarta och väl åtsmitande, aldrig hängande. Ögonfärgen skall vara mörkbrun till mellanbrun i överensstämmelse med pälsfärgen, aldrig ljus.
Öron	Öronen skall vara medelstora, ansatta brett isär och täckta med kort och fin päls. Hängöron eller rosenöron. Öronen skall vara ansatta något högre än ögonlinjen, mycket högt ansatta och tätt sittande öron är otypiskt. Traditionellt kuperas öronen till ståndöron i länder där kupering är tillåten.

KUPERING AV ÖRON ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE.

Hals:	Halsen skall vara något kortare än huvudets totala längd. På halsens undersida skall huden vara lös och forma en måttlig dröglapp. Halsen skall vara massiv, rak, nästan cylindrisk och mycket muskulös.
Kropp:	Kroppen skall vara lång, bred och djup. Dess längd skall överstiga mankhöjden med cirka 18-20 %, denna skillnad är mer märkbar hos tikarna. Flankerna skall vara föga markerade.
Rygglinje	Överlinjen skall vara plan och jämn, omgiven av en väl utvecklad men föga synlig muskulatur. Den skall höja sig något från manken till länden men får aldrig vara nedsjunket eller upphöjd.
Ländparti	Ländpartiet skall vara medelbrett och rundat. Det får aldrig vara så långt att rörelserna begränsas. Ländpartiet är vanligen bredare hos tikarna.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara vid med väl markerade bröstmuskler. Dess djup skall sträcka sig minst till armbågarna både sett från sidan och framifrån. Bröstomfånget är vanligen knappt en och en halv gång så stort som mankhöjden. Revbenen skall vara väl välvda.
Underlinje	Buklinjen skall vara lätt uppdragen i en jämn linje, den får aldrig vara hängande.
Svans	Svansen skall vara grov vid ansättningen och avsmalna mot spetsen som inte får nå längre än till hasen. Den skall vara medelhögt ansatt. I rörelse höjs den i sabelform utan att rulla sig eller höja sig över ryggen. I stillastående bärs svansen rakt nedhängande med en lätt böj i spetsen.
Extremiteter:	
Framställ:	Framstället skall vara välvinklat med kraftig benstomme och god muskulatur.
Skulderblad	Skulderna skall vara väl tillbakalagda.
Överarm	Överarmarna skall vara snedställda.
Armbåge	Armbågarna skall inte ligga för tätt mot revbenen eller vara utåtriktade. Avståndet från armbågarna till marken motsvarar normalt halva mankhöjden hos hanhundar och något mindre hos tikar.
Underarm	Underarmarna skall vara lodrätt ställda och raka.

Mellanhand	Mellanhänderna skall vara mycket starka och något snedställda.
Framtassar	Kattassar: Tårna skall vara rundade men inte alltför tätt slutna. Trampdynorna skall vara kraftiga och svarta. Klorna skall vara svarta, ljusa klor är inte önskvärt men det kan förekomma hos hundar med ljusare päls.
Bakställ:	Bakbenen skall vara kraftiga och helt parallellt ställda.
Lår	Låren skall vara långa och mycket muskulösa.
Knäled	Knäledsvinkeln skall vara måttlig men inte för knapp.
Has	Hasorna skall vara lågt ställda.
Baktassar	Baktassarna som framtassarna men något längre.
Rörelser:	Rörelserna skall vara viga och spänstiga och täcka mycket mark med långa steg. Halsen hålls lågt i rörelse och huvudet höjs knappt över rygglinjen. När hunden är uppmärksam höjs huvudet och svansen.
Hud:	Huden skall vara tjock och elastisk, lösare på och omkring halsen. När hunden är uppmärksam skall flera symmetriska rynkor formas på huvudet med färan i pannan som mittlinje.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara kort, grov och tätt åtliggande. Underull saknas men kan ibland förekomma på halsen och låren. Pälsen skall kännas något sträv vid beröring. På öronen skall pälsen vara mycket kort och fin. På manken och lårens baksidor skall pälsen vara något längre.
Färg	Tigrerad i alla nyanser från varmt mörkt till mycket ljust grått eller blont; fawnfärgad i alla nyanser ända till sandfärgad. Vitt kan förekomma på bringan, undersidan av halsen eller strupen samt på bakbenen och baktassarna. Det är önskvärt att vitt förekommer i så liten utsträckning som möjligt. Masken skall alltid vara svart och aldrig gå högre upp än till ögonen.

Storlek/vikt:

Mankhöjd

Hanhundar: 60-65 cm

Tikar: 56-61 cm

Hos mycket typiska exemplar tillåts en avvikelse på 1 cm från maximi- respektive minimimått

Vikt

Hanhundar: minst 50 kg

Tikar: minst 40 kg

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- överdrivna rynkor på skallen och i ansiktet som stör uttrycket
- tångbett

Allvarliga fel:

- oproportionerligt huvud
- starkt konvergerande skall- och nosryggsplan (överdrivet starkt markerat stop)
- svart mask som går högre upp på huvudet än till ögonen
- utåt- eller inåtriktade tassar
- alltför hängande, framskjutande eller tillbakadragna läppar
- jämnhög manke och länd
- överdriven dröglapp
- hängande ögonkanter
- konvex nosrygg
- överdrivet vinklat eller alltför rakt vinklat fram- och bakställ
- hängande buklinje
- grund bröstborg
- extremiteter som inte är raka och parallella
- högt ansatt svans; tunn svans
- klen benstomme

Mycket allvarliga fel:

- kvadratisk kropp
- triangelformat huvud, långsträckt huvud
- lätt helhetsintryck
- rullad svans; mycket tunn svans; jämntjock svans; deformerad svans
- mycket små eller mycket stora hundar
- svank- eller karprygg
- otillräckligt förbröst
- svag front
- dåligt välvda revben
- avsaknad av rynkor på huvudet (spänd och oelastisk hud)
- ljusa (gula) ögon; tätt ansatta eller snedställda ögon; insjunkna

- eller utstående ögon
- kraftigt underbett
- avsaknad av någon tand (P1:or beaktas ej)
- mycket högt ansatta öron
- rund eller välvd skalle
- divergerande skall- och nosryggsplan
- slät och fin päls
- otillräcklig mask
- lång hals; tunn hals

Diskvalificerande fel:

- instabilt temperament och tecken på aggressivitet
- avsaknad av pigment på nostrifyfeln eller läpparnas insidor
- avsaknad av mask
- oönskade vita fläckar
- överbett
- ländparti som är lägre än manken; sluttande rygglinje
- blå ögon; olikfärgade ögon
- kuperad svans
- outvecklad bröstorg

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION